

se týče též o odměnu za přípravná jednání se sepsáním listin související a žalovaný odepřel vyúčtování poplatků uznati. Podle §§ 179 a 184 not. řádu náleží dotyčné poplatky, vznesou-li strana proti jejich vyúčtování odpor, na žádost notáře nebo strany určiti soudu po slyšení druhé strany a případněm vyžádání si posudku notářské komory, v řízení nesporném (oficiosním, jak praví motivy k notářskému řádu), a jest pořad práva vyloučen. Vývody rekurentovy, že soudu náleží určiti poplatky notářské v řízení nesporném jen, jsou-li předem všechny rozhodné skutkové okolnosti nesporny anebo zjištěny, nemá v zákoně opory. Podle zákona nezáleží také na tom, z kterého důvodu byl proti vyúčtování vznesen odpor a zejména neopouští se stranám, by podle povahy námitek volily, zdali má míti místo pořad práva či řízení nesporné. Okolnost, že věc byla již ve sporu probrána, nepřichází vzhledem k přesným přepisům zákona o přihlížení k nepřípustnosti pořadu práva v úvahu.

Čís. 5141.

Předpisem řu 297 a) obč. zák. nebyly změněny předpisy §§ 294 a 297 obč. zák. Vlastnosti příslušenství může nabýti pouze stroj, který byl do podniku postaven vlastníkem stroje.

(Rozh. ze dne 18. června 1925, Rv II 284/25.)

K vydobytí peněžité pohledávky proti Vilému A-ovi vedl žalovaný vymáhající věřitel exekuci vnucenou dražbou třetiny nemovitosti, náležející spoluvlastnický Vilému A-ovi. Dle odhadního protokolu byly pojaty do exekuce též stroje, v nemovitosti se nalézající. Stroje byly zabudovány v nemovitosti před rokem 1917, Vilém A. nabyt spoluvlastnictví ku třetině nemovitosti v roce 1921 za peněžitý přínos do společnosti. Žalující firma, tvrdíc vlastnické právo ku strojům, domáhala se žalobou, by exekuce ohledně strojů byla zastavena. Oba nižší soudy uznaly podle žaloby, odvolací soud z těchto důvodů: Po stránce právní nelze napadenému rozsudku vytýkati nesprávné rozsouzení. Je sice pravda, že zažalované stroje slouží k provozování živnosti, avšak z toho nelze ještě souditi, že tím musely se státi příslušenstvím ve smyslu řu 294 obč. zák., když vlastníci těchto stroju jich k stálému použití hlavní věci neurčili a když se nejedná výhradně o tovární budovu, nýbrž podle knihovního stavu o dum se stavební parcelou a když v knize není vyznačeno, že na parcele byla zřízena tovární budova. Poněvadž Vilému A-ovi tento stav byl znám, nenabyt koupí jedné třetiny reality také příslušné části zažalovaných strojů, které nebyly ve vlastnictví spolumajitelů domů, nýbrž žalující firmy. Nemůže proto také žalovaná vésti exekuci na tyto stroje, které vlastnictvím Viléma A-a nebyly. Dle předpisu řu 297 a) obč. zák. jsou sice stroje, s nemovitou věcí spojené, příslušenstvím nemovitosti, není-li v knize pozemkové vyznačeno, že jsou majetkem cizím, a mohou pak dle řu 140 a 252 ex. ř. zároveň s nemovitostí býti podrobeny exekuci, avšak tohoto ustanovení nelze v tomto případě použiti, poněvadž stroje dle svědecké výpovědi Richarda F-a ještě před účinností podle předpisů tenkrát platných, jako

příslušenství reality nebyly věnovány, nýbrž ponechány ve výhradním vlastnictví žalující společnosti a nestala se na tomto stavu také přibráním inženýra A-a do společnosti jako veřejného společníka, na právním stavu žádná změna. Také z odhadního protokolu v exekučních spisech je patrné, že se jedná o stroje vesměs před rokem 1917 zakoupené, následkem čehož nelze ustanovení §u 297 a) obč. zák. přiznati zpětné působnosti na tyto stroje. Při tom je ovšem bezvýznamné, zda se jedná o uplatňování smluvního či exekučního práva zástavního.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání a uvedl po právní stránce v

d ů v o d e c h :

Byť i § 297 lit. a) obč. zák. ustanovoval, že výhrada vlastnictví vylučuje vlastnost stroje jako příslušenství jenom tehdy, je-li výhrada ta poznamenána v pozemkové knize, otázka, zda je dána vlastnost příslušenství, musí býti posuzována podle všeobecných pravidel (§§ 294 a 297 obč. zák.), neboť tyto předpisy nebyly změněny předpisem §u 297 písm. a) obč. zák. Podle nich může však vlastnosti příslušenství nabýti jenom stroj, který byl v podniku postaven vlastníkem, čemuž není tak v tomto případě, v němž vlastníci strojů je žalující firma jako taková a vlastníky budovy, ve které jsou stroje ty umístěny jsou Markus S., Armin S. a Vilém A., každý jednou třetinou. Vedlejší věc musí býti již od původu vlastnictvím vlastníka hlavní věci, neboť vlastnost příslušenství spočívá na vlastnictví, nikoli naopak nespočívá vlastnictví na vlastnosti příslušenství. Jeť přece jenom přírost, jímž ovšem nejsou sporné stroje, nabývacím způsobem vlastnictví, není jím užití věci jako příslušenství.

Čís. 5142.

Dle §u 170 čís. 5 ex. ř. původní doslov nabytí vlastnictví k vydražené nemovitosti i ten, kdo věděl anebo věděti mohl, že nemovitost nenáleží dlužníku.

Nárok k vydraženému pozemku může uplatňovati a to i za platnosti nového doslovu §u 170 čís. 5 ex. ř. pouze třetí osoba, jež byla vlastníkem pozemku p ř e d d r a ž b o u, třeba i její majetek přišel do dražby.

Drželi-li před dražbou nemovitost její vlastníci, lze vydržení počítati teprve od dražby.

(Rozh. ze dne 18. června 1925, Rv II 388/25.)

Ve vložce čís. 56 byly zapsány parcely čís. 25 zahrada, 383/3 pastva a 388/4 role, ve vložce čís. 43 pak stavební parcela čís. 29 (domek čís. 42) a zahrada čís. 24. Obě vložky, náležející týmž vlastníkům přišly do exekuční dražby, v níž vydražil vložku čís. 56 žalovaný, vložku čís. 43 občanská záložna v L. Od ní ji koupil žalobce. Žalovaný dal vydražené pozemky přepsati do své vložky čís. 82 a vložka čís. 56 byla zrušena. V žalobě by bylo uznáno právem, že žalovaný jest povinen žalobci vydati do 14 dní pod důhonem práva vkladní prohlášení ke knihovnímu vkladu v pozemkové knize způsobilé toho obsahu, že svoluje k tomu, by